

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	6Sžz/6/2012
Identifikačné číslo spisu:	5112230587
Dátum vydania rozhodnutia:	29.01.2014
Meno a priezvisko:	JUDr. Jozef Hargaš
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2014:5112230587.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Jozefa Hargaša a členiek senátu JUDr. Zdenky Reisenauerovej a JUDr. Aleny Adamcovej, v právnej veci navrhovateľa: U.J., bytom X.. XXXX/XX, O. A. P. proti odporcovi : Ministerstvo financií Slovenskej republiky, Bratislava, o návrhu v konaní o ochrane pred nezákonným zásahom orgánu verejnej správy, jednomyseľne, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky návrh z a m i e t a .

Navrhovateľovi náhradu trov konania n e p r i z n á v a .

Odôvodnenie

Navrhovateľ návrhom, doručeným Okresnému súdu v Žiline dňa 29. marca 2012 a postúpeným Najvyššiemu súdu Slovenskej republiky (ďalej v texte rozhodnutia len „najvyšší súd“) dňa 22. novembra 2012, sa domáhal, aby :

1. súd postupom podľa § 250v ods. 1, 4 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „O.s.p.“) „odporcovi v konaní o podnete k mimoodvolaciemu prieskumu rozhodnutia vedenom pod č. MF/012146/2012-11, do 3 dní od právoplatnosti (doručenia) tohto rozhodnutia, zakázal pokračovať v porušovaní základného práva navrhovateľa na inú právnu ochranu, spravodlivý proces a práva na zákonný orgán inej právnej ochrany podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústavy“) v spojení s čl. 48 ods. 1 ústavy a právom na prístup k informáciám podľa čl. 26 ods. 1 a nasl. ústavy a čl. 10 ods.1 EDĽP a čl. 2 ods. 2 ústavy a súčasne prikázal odporcovi obnoviť právny a faktický stav pred protiprávnym zásahom (interference) vo forme protiprávneho (procesného) postupu zavŕšeného protiprávnym vecne nesprávnym oznámením č. MF/012146/2012-11 zo 16. marca 2012 tak, že odporca ex officio odstráni žalobou namietané procesné a hmotnoprávne vady, zruší/zmení podnetom napadnuté právoplatné vecne nesprávne a nepreskúmateľné rozhodnutie MF SR č. INF/000541/2011-113 z 21. júna 2011 postupom (aplikáciou) podľa § 65 ods. 2 Spr. por., sprístupní navrhovateľovi (časť) požadované informácie k žiadosti z 25. marca 2011 a ospravedlní sa (morálna satisfakcia) ",

2. súd podľa § 250v ods. 8 O.s.p. v spojení s § 250j ods. 3 O.s.p. zrušil oznámenie (upovedomenie)

žalovaného č. MF/012146/2012-11 zo 16. marca 2012, prípadne aj rozhodnutie (MF SR) č. INF/000541/2011-113 z 21. júna 2011 a vec vrátil späť na ďalšie (nové) konanie a rozhodnutie s tým, že podľa § 250j ods. 6 O.s.p. sa odporcovi uloží povinnosť sprístupniť požadované odmietnuté informácie navrhovateľovi,

3. súd podľa § 25 ods. 2 veta 2 zák. č. 327/2005 Z. z. ustanovil navrhovateľovi za právneho zástupcu Centrum právnej pomoci, iba ak je to procesne nevyhnutné (povinné),

4. súd podľa § 250v ods. 8 v spojení s § 246c ods. 1 a § 93 ods. 3 O.s.p. pripustil do predmetného konania ako vedľajších účastníkov GP SR a VOP (ombudsman) na stranu žalobcu, inak na stranu žalovaných.

Navrhovateľ v rámci návrhu uviedol, že samotné oznámenie odporcu zo 16. marca 2012 nemožno kvalifikovať ako rozhodnutie, nakoľko nemení, nezakladá ani nezrušuje žiadne subjektívne práva navrhovateľa, teda zjavne nejde o individuálny správny akt. Napadnuté oznámenie (upovedomenie) završujúce procesný postup správneho orgánu sa bezpochyby dotýka priamo tak procesných ako i hmotnoprávnych práv, ktorých (zásadné) porušenie predstavuje protiprávny zásah (nálezy ÚS SR č. II. ÚS 4/2011, III. ÚS 220/2011, III. ÚS. 172/2010). Podľa názoru navrhovateľa „zákonný správny orgán konajúci v prieskume rozhodnutí (už právoplatných) mimo odvolacieho konania podľa § 65 ods.1 a nasl. spr. por. plne právne zodpovedá za hmotnoprávne i procesné vady vzniknuté a zavinené v prvostupňovom konaní prvostupňovým správnym orgánom (popri ďalších vadách spôsobených v mimoodvolacom prieskume), ktoré právne konzumuje svojou právomocou tieto derogovať lege artis v rámci svojich možností a ex officio povinností, pričom ak tak neurobil, hoci mohol, ba čo viac (povinne) mal urobiť, ako v danej veci, dopustí sa protiprávneho zásahu do žalobcom namietaných práv v zmysle čl. 46 ods.1 ústavy". Navrhovateľ uviedol, že trvá „na doslovom znení petitu tvrdiac, že súd má legitímnu právomoc preskúmaním namietaného zásahu tento zrušiť a súčasne prostredníctvom tohto zrušiť, prípadne zmeniť nielen namietané oznámenie ako zásah, ale aj jemu predchádzajúci zásah (už vo forme rozhodnutia) v súlade s § 250v ods. 8 O.s.p. v spojení s § 245 ods. 1 O.s.p., § 250 ods. 4 a § 250j ods. 2, 3, 4, 6 O.s.p.

Navrhovateľ nezákonnosť oznámenia ako zásahu a jemu predchádzajúci postup videl vo vecnej nesprávnosti, neposkytnutí informácií v požadovanom (čiastočnom) rozsahu, formálnym vybavením bez skutočného prieskumu a adekvátneho zdôvodnenia oznámenia zo 16. marca 2012, čím je toto úplne nepreskúmateľné pre absenciu dôvodov v rozpore s § 47 ods. 1 a nasl. spr. por. per analogiam.

Navrhovateľ ďalej namietal zásadnú procesnú vadu spočívajúcu v nezákonnosti správneho orgánu inej právnej ochrany v rozpore s čl. 46 ods. 1 infíne a per analogiam čl. 48 ods.1 ústavy, ako aj ust. § 46 spr. por. v časti „...musí ho vydať orgán na to príslušný" v spojení s § 65 ods. 1 in fine spr. por. v spojení s § 61 ods.2 spr. por., nakoľko vo veci konal minister (odporca) bez návrhu (prieskumu veci) osobitnej komisie, čím nerozhodoval kolektívny orgán, resp. rozhodoval orgán v nezákonnom zložení contra legem.

Záverom navrhovateľ uviedol, že nezákonnému zásahu predchádzajúce rozhodnutie MF SR z 21. júna 2011 považuje za protiústavné, vecne nesprávne minimálne v rozsahu zvýraznenej časti výroku a v tom aj nepreskúmateľné pre absenciu riadnych dôvodov, pričom toto nezákonné rozhodnutie z 21. júna 2011 bolo transformované a právne konzumované namietaným oznámením ako zásahom. Preto žiadal návrhu vyhovieť v celom (100 %) rozsahu.

Odporca vo svojom písomnom vyjadrení k návrhu uviedol, že návrh navrhovateľa zo dňa 26. marca 2012, ktorým sa domáha ochrany pred nezákonným zásahom orgánu verejnej správy podľa § 250v O.s.p. odôvodneným tým, že mu odporca ako ústredný orgán štátnej správy zaslal oznámenie zo dňa 16. marca 2012, č.: MF/012146/2012-11 - ktorým upovedomil navrhovateľa, že odvolanie proti rozhodnutiu MF SR, oddeleniu komunikácie s verejnosťou č. INF/000541/2011-113 zo dňa 21. júna 2011 nepodal včas a že toto zmeškanie lehoty neodôvodňuje obnovu konania alebo zmenu alebo zrušenie

rozhodnutia mimo odvolacieho konania a uvedené rozhodnutie je považované za vydané v súlade so zákonom - nie je v súlade so zákonom, nakoľko navrhovateľ nespĺnil zákonom vyžadované podmienky na podanie takéhoto návrhu.

Odporca uviedol, že v prípade, že sa navrhovateľ domáha ochrany proti neoprávnenému zásahu v zmysle § 250v O.s.p., nezákonný zásah nesmie mať ani formu, resp. základ v rozhodnutí správneho orgánu, lebo potom sa navrhovateľ musí domáhať ochrany svojich dotknutých práv prostredníctvom celkom odlišného mechanizmu súdnej ochrany. Podľa názoru odporca navrhovateľ nevyužil možnosť podať opravný prostriedok voči rozhodnutiu MF SR v rámci správneho konania a následne preskúmania rozhodnutia v rámci správneho súdnictva. Z uvedeného dôvodu postup v zmysle § 250v O.s.p. nie je prípustný, a preto navrhol návrh zamietnuť.

Navrhovateľ vo svojej replike k vyjadreniu odporca na skutočnostiach uvedených v návrhu zotrval v plnom rozsahu.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd vecne príslušný na konanie o návrhu navrhovateľa na ochranu pred nezákonným zásahom orgánu verejnej správy podľa § 250v O.s.p. (§ 246 ods. 2 písm. b/ O.s.p. v spojení s § 250v ods. 8 O.s.p.), vo veci nariadil pojednávanie, na ktoré boli účastníci písomne predvolaní. Za procesnej situácie, že účastníci konania, ktorí mali písomné predvolanie na pojednávanie riadne vykázané, sa na pojednávanie nedostavili a svoju neprítomnosť neospravedlnili, Najvyšší súd SR vec prejednal v ich neprítomnosti (§ 101 ods. 3 O.s.p.). Rozsudok bol verejne vyhlásený dňa 29. januára 2014 (§ 156 ods. 1 a ods. 3 O.s.p.).

V predmetnej veci sa navrhovateľ svojím návrhom domáhal postupu súdu podľa ustanovení piatej hlavy V. časti Občianskeho súdneho poriadku upravujúcej konanie o ochrane pred nezákonným zásahom orgánu verejnej správy. Nezákonný zásah podľa názoru navrhovateľa spočíval v tom, že nesúhlasil s postupom odporca v konaní o jeho podnete k mimoodvolaciemu prieskumu rozhodnutia MF SR č. INF/000541/2011-113 z 21. júna 2011, ktoré bolo završené oznámením odporca č. MF/012146/2012-11 zo 16. marca 2012.

Podľa čl. 1 ods. 1 veta prvá Ústavy Slovenskej republiky je Slovenská republika zvrchovaným, demokratickým a právnym štátom. Neoddeliteľným atribútom právneho štátu je aj správne súdnictvo.

Podľa § 244 ods. 5 veta prvá O.s.p. súdy v správnom súdnictve konajú o ochrane pred nezákonným zásahom orgánu verejnej správy a o vykonateľnosti rozhodnutí cudzích správnych orgánov.

Piata hlava piatej časti Občianskeho súdneho poriadku zakotvuje konanie o ochrane pred nezákonným zásahom orgánu verejnej správy.

Podľa ust. § 250v ods. 1 O.s.p. fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá tvrdí, že bola ukrátená na svojich právach a právom chránených záujmoch nezákonným zásahom orgánu verejnej správy, ktorý nie je rozhodnutím, a tento zásah bol zameraný priamo proti nej alebo v jeho dôsledku bol proti nej priamo vykonaný, môže sa pred súdom domáhať ochrany proti zásahu, ak taký zásah alebo jeho dôsledky trvajú alebo hrozí jeho opakovanie.

Podľa ust. § 250v ods. 3 veta prvá O.s.p. návrh nie je prípustný, ak navrhovateľ nevyčerpal prostriedky, ktorých použitie umožňuje osobitný predpis, alebo ak sa navrhovateľ domáha len určenia, že zásah bol alebo je nezákonný.

Podľa ust. § 250v ods. 4 O.s.p., súd o takom návrhu rozhodne rozsudkom. Ak súd návrhu vyhovie, vo výroku rozsudku uvedie označenie orgánu, ktorému sa povinnosť ukladá, predmet a číslo správneho konania a lehotu, v ktorej má orgán verejnej správy túto povinnosť vykonať. Povinnosť spočíva v zákaze pokračovať v porušovaní práv navrhovateľa a v príkaze, ak je to možné, obnoviť stav pred zásahom. Súd návrh zamietne, ak nie je dôvodný alebo návrh nie je prípustný.

Podľa ust. § 250v ods. 5 O.s.p., navrhovateľ má právo na náhradu trov konania, ak súd návrhu vyhovel.

Podľa ust. § 250v ods. 8 O.s.p., na konanie podľa tejto hlavy sa použijú ustanovenia prvej a druhej hlavy tejto časti primerane, ak v tejto hlave nie je ustanovené inak.

Podľa ust. § 246c ods. 1 veta prvá O.s.p., pre riešenie otázok, ktoré nie sú priamo upravené v tejto časti, sa použijú primerane ustanovenia prvej, tretej a štvrtej časti tohto zákona.

Konanie o ochrane pred nezákonným zásahom orgánu verejnej správy predstavuje subsidiárnu formu súdnej ochrany v správnom súdnictve, ktorú možno aplikovať iba v prípade, ak iná právna možnosť ochrany chýba. V prípade, ak bolo vydané rozhodnutie orgánu verejnej správy, je treba sa domáhať súdnej ochrany postupom podľa druhej alebo tretej hlavy piatej časti O.s.p.

Ustanovenie § 250v O.s.p. pojem „zásah“ nedefinuje; jeho definíciu neobsahuje ani iný zákon. Z citovaného ustanovenia vyplýva, že ide o súdnu ochranu pred faktickými nezákonnými zásahmi orgánov verejnej moci, ktoré nie sú rozhodnutím alebo iným individuálnym aktom. Judikatúra považuje za zásah nezákonný resp. v širšom zmysle protiprávny, útok orgánov verejnej moci proti subjektívnym verejným právam fyzickej alebo právnickej osoby spočívajúci v postupoch orgánu verejnej správy alebo v jeho činnosti, úkone, pokyne, prípadne nečinnosti. Musí ísť o priamy zásah do subjektívnych verejných práv (napr. porušenie práva na život, práva na osobnú slobodu, práva na ochranu vlastníctva, práva na ochranu obydľia a pod.), ktorý trvá, prípadne trvajú jeho následky alebo hrozí jeho opakovanie. Takýto zásah orgánu verejnej správy správny súd nemôže zrušiť, môže však správnemu orgánu zakázať, aby v porušovaní dotknutého práva pokračoval a ak je to možné správnemu orgánu prikázať, aby obnovil stav pred zásahom.

Z podkladov administratívneho spisu odporcu boli zistené nasledujúce skutočnosti.

Odporca navrhovateľovi oznámením č.: MF/012146/2012-11 zo 16. marca 2012 oznámil, že jeho podanie z 26. januára 2012, doručené MF SR dňa 2. februára 2012 - ktorým navrhovateľ zamýšľal podať rozklad voči rozhodnutiu MF SR, oddelenia komunikácie s verejnosťou č. INF/000541/2011-113 z 21. júna 2011, ktoré mu bolo doručené 29. júna 2011 a voči ktorému lehotu na podanie odvolania v zmysle § 19 ods. 1 zákona č. 211/2000 Z. z. o slobodnom prístupe k informáciám a o zmene a doplnení niektorých zákonov (zákon o slobode informácií) v znení neskorších predpisov, zmeškal - preskúmal podľa § 60 zák. č. 71/1967 Zb. o správnom konaní (správny poriadok) v znení neskorších predpisov (ďalej len „zák. č. 71/1967 Zb.“ alebo „správny poriadok“), či na základe navrhovateľom uvádzaných skutočností nie je dôvod na obnovu konania alebo zmenu alebo zrušenie uvedeného rozhodnutia mimo odvolacieho konania. Po preskúmaní podania oznámil navrhovateľovi, že toto neodôvodňuje obnovu konania alebo zmenu alebo zrušenie rozhodnutia mimo odvolacieho konania a uvedené rozhodnutie považuje za vydané v súlade so zákonom.

Účelom konania o ochrane pred nezákonným zásahom orgánu verejnej správy je poskytnutie súdnej ochrany fyzickej alebo právnickej osobe, ktorá tvrdí, že bola ukrátená na svojich právach a právom chránených záujmoch nezákonným zásahom orgánu verejnej správy, ktorý nie je rozhodnutím, a tento zásah bol zameraný proti nej alebo v jeho dôsledku bol proti nej priamo vykonaný za predpokladu, ak taký zásah alebo jeho dôsledky trvajú alebo hrozí jeho opakovanie. Súdne konanie je zárukou, že súd uložením povinnosti odporcovi nepokračovať v porušovaní práva navrhovateľa a v príkaze, ak je to možné, obnoviť stav pred zásahom, vytvorí reálny predpoklad na eliminovanie nezákonného stavu, ktorý vznikol protiprávnym konaním orgánu verejnej správy. Predpokladom na konanie podľa piatej hlavy piatej časti O.s.p. je splnenie definičných znakov takéhoto konania, ktorými sú

- nezákonný zásah orgánu verejnej správy
- zásah nie je rozhodnutím
- zásah bol priamo zameraný proti fyzickej osobe alebo právnickej osobe, alebo proti ním vykonaný
- dôsledky zásahu trvajú a hrozí ich opakovanie,

- navrhovateľ vyčerpal prostriedky, ktorých použitie umožňuje osobitný predpis
- návrh bol podaný do 30 dní odo dňa, keď sa osoba dotknutá zásahom o ňom dozvedela, najneskôr však do jedného roka odo dňa, keď k nemu došlo.

Najvyšší súd SR pri posudzovaní opodstatnenosti návrhu navrhovateľa, v rámci skúmania splnenia uvedených definičných znakov, sa prioritne zaoberal otázkou, či navrhovateľom označený zásah predstavuje nezákonný zásah orgánu verejnej správy.

Z podkladov súdneho spisu je zrejmé, že navrhovateľ uvedený návrh podal z dôvodu, že žiadal o ochranu pred nezákonným zásahom zo strany odporcu, keď nesúhlasil s jeho postupom v konaní o podnete navrhovateľa k mimoodvolaciemu prieskumu rozhodnutia pod č. MF/012146/2012-11.

Podľa ustanovenia § 60 správneho poriadku, odvolací orgán je povinný preskúmať i oneskorené odvolanie z toho hľadiska, či neodôvodňuje obnovu konania alebo zmenu alebo zrušenie rozhodnutia mimo odvolacieho konania.

Uvedené ustanovenie upravuje špecifický inštitút správneho poriadku, ktorý iné procesné predpisy (Občiansky súdny poriadok, zák. č. 563/2009 Z. z. o správe daní v znení neskorších predpisov /daňový poriadok/ v ustanoveniach o konaní vo veciach daní a poplatkov) nepoznajú. Obligatórne totiž ukladá odvolaciemu orgánu povinnosť preskúmať aj oneskorene podané odvolanie alebo neprípustné odvolanie. Cieľom tohto preskúmania je posúdenie možnosti uplatnenia mimoriadnych opravných prostriedkov v situácii keď je prvostupňové rozhodnutie právoplatné. Podané odvolanie sa v tomto prípade v podstate považuje iba za podnet účastníka sui generis.

Preskúmanie rozhodnutia odvolacím orgánom podľa § 60 môže vyústiť do týchto možných situácií:

- a/ ak zistí, že sú dané dôvody pre ktoré sa obligatórne povoľuje obnovu konania na návrh účastníka (§ 62 ods. 1) postúpi vec prvostupňovému orgánu, ktorý je príslušný na povolenie obnovy konania (§ 63 ods. 1),
- b/ ak zistí, že existujú dôvody na zmenu alebo zrušenie rozhodnutia v mimoodvolacom konaní, bude postupovať podľa § 65 až § 68.

Ak budú v prípade oneskoreného odvolania splnené podmienky na obnovu konania alebo preskúmanie rozhodnutia mimoodvolacieho konania, začne druhostupňový orgán takéto konanie z vlastného podnetu. V opačnom prípade oneskorené odvolanie vybaví neformálnym spôsobom.

Najvyšší súd po dôslednom oboznámení sa s podkladmi administratívneho a súdneho spisu dospel k záveru, že návrh navrhovateľa je nedôvodný.

Odporca po preskúmaní oneskorene podaného opravného prostriedku v zmysle § 60 správneho poriadku, nezistil podmienky odôvodňujúce obnovu konania alebo zmenu alebo zrušenie rozhodnutia mimo odvolacieho konania, skutočnosť ktorú navrhovateľovi oznámil neformálnym spôsobom, t. j. oznámením č. MF/012146/2012-11 zo 16. marca 2012 Uvedeným postupom podľa názoru najvyššieho súdu k nezákonnému zásahu zo strany odporcu ako orgánu verejnej správy do práv navrhovateľa nedošlo. Nie je totiž v právomoci súdu prikázať správnomu orgánu v rámci konania o ochrane pred nezákonným zásahom ako, resp. akým spôsobom má v konaní podľa § 60 správneho poriadku rozhodnúť.

Za stavu, že v posudzovanej veci nebola preukázaná existencia základnej zákonnej podmienky, a to nezákonného zásahu orgánu verejnej správy, najvyššiemu súdu neostávalo nič iné ako návrh navrhovateľa ako nedôvodný podľa § 250v ods. 4 vety štvrtej O.s.p. zamietnuť.

Pokiaľ sa navrhovateľ domáhal, aby „súd podľa § 250v ods. 8 O.s.p. v spojení s § 250j ods. 3 O.s.p. zrušil oznámenie (upovedomenie) odporcu č. MF/012146/2012-11 zo 16. marca 2012, prípadne aj rozhodnutie (MF SR) č. INF/000541/2011-113 z 21. júna 2011 a vec vrátil späť na ďalšie (nové)

konanie a rozhodnutie s tým, že podľa § 250j ods. 6 O.s.p. sa odporcovi uloží povinnosť sprístupniť požadované odmietnuté informácie navrhovateľovi" najvyšší súd považuje za potrebné zdôrazniť, že v rámci konania o zásahu podľa piatej hlavy piatej časti Občianskeho súdneho poriadku, ktorého sa navrhovateľ svojím návrhom výslovne domáhal, nie je daná súdu zákonná možnosť zrušiť oznámenie (rozhodnutie). Bolo vecou navrhovateľa, aký zákonný spôsob zvolil.

Pokiaľ sa navrhovateľ v rámci návrhu domáhal, aby súd „podľa § 250v ods.8 v spojení s § 246c ods. 1 a § 93 ods. 3 O.s.p. pripustil do predmetného konania ako vedľajších účastníkov GP SR a VOP (ombudsman) na strane navrhovateľa, inak na strane odporcu", najvyšší súd konštatuje, že pre tento procesný postup nebol s poukazom na ust. § 250 O.s.p. zistený zákonný dôvod.

Podľa ust. § 250v ods. 8 O.s.p., na konanie podľa tejto hlavy sa použijú ustanovenia prvej a druhej hlavy tejto časti primerane, ak v tejto hlave nie je ustanovené inak.

Z citovaného ustanovenia vyplýva, že na konanie o ochrane pred nezákonným zásahom orgánu verejnej správy sa použijú ustanovenia prvej a druhej hlavy V. časti Občianskeho súdneho poriadku primerane. Podľa názoru odvolacieho súdu ustanovenie § 250a O.s.p., upravujúce povinné právne zastúpenie žalobcu v konaní podľa druhej hlavy V. časti O.s.p. (upravujúcej rozhodovanie o žalobách proti rozhodnutiam a postupom správnych orgánov), sa na konanie o ochrane pred nezákonným zásahom orgánu verejnej správy nevzťahuje. Z tohto dôvodu návrh navrhovateľa, aby „súd podľa § 25 ods.2 veta 2 zák. č. 327/2005 Z .z. ustanovil navrhovateľovi za právneho zástupcu Centrum právnej pomoci, iba ak je to procesne nevyhnutné (povinné)", považoval za bezpredmetný.

Záverom najvyšší súd považuje za potrebné uviesť, že pokiaľ sa v priebehu konania navrhovateľ (podaním zo dňa 10. januára 2014) domáhal pripustenia zmeny petitu návrhu, tento jeho návrh, berúc do úvahy špecifickosť správneho súdnictva, považoval za irelevantný. Bolo tomu tak preto, lebo v súlade s ust. § § 246c ods. 1 veta prvá O.s.p. pre riešenie otázok, ktoré nie sú priamo upravené v piatej časti Občianskeho súdneho poriadku upravujúcej správne súdnictvo sa ustanovenia prvej, tretej a štvrtej časti tohto zákona použijú primerane. Zmena návrhu na začatie konania je upravená v tretej časti O.s.p. (ust. § 95 O.s.p.), pričom vzhľadom na skutočnosť, že podanie návrhu v správnom súdnictve je časovo limitované, zmena petitu návrhu po uplynutí lehoty je neprípustná.

Keďže navrhovateľ nebol v konaní úspešný, súd mu právo na náhradu trov konania nepriznal (§ 250v ods. 5 O.s.p.).

Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky v pomere hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 veta tretia zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom od 1. mája 2011).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.